

GENOM ELD OCH KRUTRÖK

- LANDSMODERNS SVURNA -

Den första delen i
Tundlaheimskampanjen
15-18/10 2015

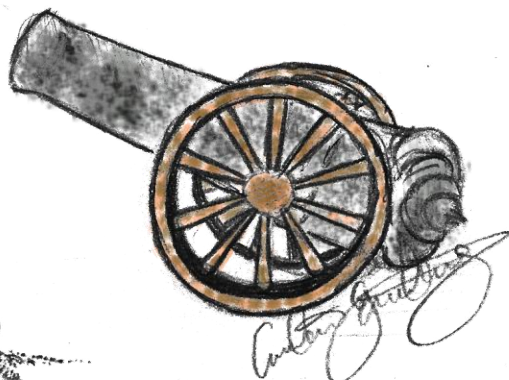
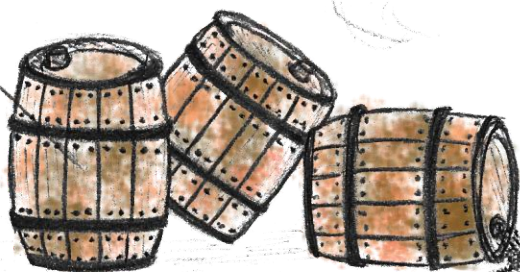
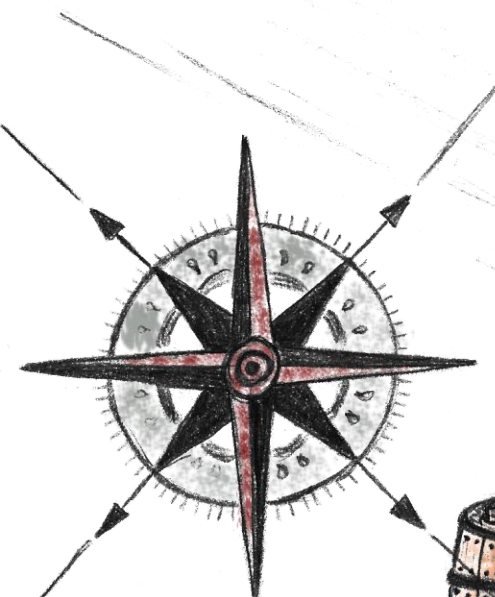

Natten är så stilla... men snart ska skeppsklockor ljuda, skrik eka över vattnet och natten fyllas med dundrande kanoner. Vi vet att det är vår sista strid, vi vet vad som väntar... Jag vill bara tacka alla som stod oss bi, för rättvisa och frihet.

Jag har aldrig sagt det, men det blev inget nytt för mig att den här dagen kom, jag visste redan innan jag satte segel för att ta min plats på linjen för Pärlmööarna att det troligen var min sista seglats och möjligen slutet för vårt folk. Slutet för eran av Tundlaheim. Därför förlade jag något, något bara den värdige skulle kunna återfinna.

*Endast när Kalla Gasten farit här - ska målet uppenbara sig.
Och vägen, den finns där.*

Det är en gräv, under kalla gästens blick, bild av passion. "

Allmän Intrigtext

En trulig knarr gick genom tågverket precis när skeppet nådde vågdalen, stormarna var lömska och vem var mer perfid än "Tämjaren" själv? Var gång skeppet kastades framåt och slog ned tycktes det som att världen var stilla för en stund, innan vågorna åter bet tag i skrovet och lyfte henne att likt skummet rida på vågorna. Skeppet, friankarslupen "Spleen Viktoria", var mest känd eftersom hon varit Sigge Blåtands födelseskäpp tillika det första där han hållit befäl. Numer var hon i händerna på kapten Gelik Gudshörde, en grå och bister friankarkapten som även han vikt sitt liv åt kampen mot rikena och överheten. Det var ingen slump att det som nu skedde på Spleen Viktoria skedde just där. Här hade nämligen några av de mest aktade kaptenerna i Piraters förenade samfälligheter för inre samfällighet samlats för att hålla råd - och sammankomsten hölls på Geliks skepp just för att hedra Blåtands minne.

Alla församlade visste att Siggis i livet varit en stolt förkämpe för piraternas sak och därför ville man nu visa sin respekt, till vittne för både pirater och gudar. Mötet som ägde rum var hurusom inte enbart en hövlighet, utan faktum var att Siggis död, spökblossens flämtningar och frihamnarnas tynande tillvaro, hade sänt rämnande skalv genom piratsamhället. Det allt skarpare hotet från Landmoderns svurna kom att tvinga även en så trögrörlig organisation som Piraters förenade samfälligheter för inre samfällighet att skrida till verket. Nu satt Gelik och petade bort smutts under naglarna med sin kniv medans de andra kaptenerna satt runt hans skrivbord och gapade på varandra, i ett hörn stod en fåne och mumlade förnöjt, något om gudar och öden samtidigt som han urinerade i en av sina egna stövlar. Gelik bara suckade, han visste att det inte hjälpte att säga åt dåren och de andra kaptenerna verkade ändå inte ha märkt något.

- För bövelen! Ska det vara så svårt för en aktad kapten att få lägga fram sitt vedermäle?

Det var den pompöse strövaren Najwa Laou som tröttnat på att tala i mun på resten av sällskapet, där ingen lyssnade på någon annan än sig själv, och därför hade hon skjutit en salva rakt upp i taket i kaptenens hytt. Träflisorna regnade över durken och damm strilade sakta ned genom luften likt glödande snö, men tyst blev det.

Najwa fortsatte sedan mer behärskat, och med en omätbar sorg i undertonerna samtidigt som skeppet krängde allt mer våldsamt i stormvaggan.

- Vem kan förneka att vi är ett döende släkte? Att piraternas arv och tradition håller på att gå i graven - ja, var det inte just därför den här samfälligheten kom till?

Många i sällskapet nickade sakta men en entusiastisk karl i sliten skinnrock och ärrat ansikte slog istället dolken i bordet och reste sig tvärt.

- Vid Demers glödgade ässja, du har helt rätt! Vi kan inte bara sitta vid medan detta händer; döva, stumma, dumma och bara se på. Först tog de Pärlemoöarna, och då var det ändå fråga om en ärlig strid... I två år höll mina anfäder stånd mot demonerna som kallar sig draker. De av oss som levte sedan dess har träget fått se hur havet, det vi en gång härskade, föll bort till rikena medans vi förpassades till mörka hålor och ödsliga farleder. För 200 år sedan hölls liknande möten i triadstädernas snidade långhallar, nu sitter vi på en murken slup... För att hedra en fallen krigare? Eller för att det här är allt som finns kvar?

- Så så, nu ska vi inte vanära... Försökte någon att skjuta in men en annan röst vann större genklang.

- Det är sant, fast kom ihåg att även det mest vindslitna segel kan lappas ihop - eller snarare, av hopp, och ett rådslag på en murken skorv gör en utmärkt start på en piratlegend, jag borde veta att gudarna har måttat ödet själva.

Orden, som kom från en idiot, ja det var så piratkaptenerna såg på honom, hade först förargat Gelik. Han var nära att ge den enfaldige en redig höger som troligen skulle ha strykt dårens flagg för resten av mötet. Men något fick honom att hejda sig - en idé. "En idiot, sant, men en viktigt idiot" - precis så som Blåtand hade lagt fram det när han enträget och lyckosamt kämpat för att dåren skulle få en plats i rådet, titeln blev "överhörare".

Det var tyst runt bordet. Tundlasonen föll tillbaka ned på sin stol. Gelik återgick till att pilla på naglarna med sin fiskrensarkniv, men inombords arbetade tanken febrilt. Kapten Lauo lät blicken drunkna i den fria flammen från ett av bordets ljus, mer upplyst av hopp än av lågan själv. Utanför skeppet avtog stormen sakteliga. Men innan stormen bedarrat skulle en ny plan ha börjat tagit form..

I byn Rýrom har det blivit ett hett samtalsämne att Vera-Eleonora Vindfasts testamente har kommit i dager. Vera-Eleonora var för den som kan sin historia en legendarisk piratkaptens vars skepp gick under i slaget om Pärlemoöarna. Innan dess hann hon dock både grunda Rýrom och samla på sig en anseelig skatt. Eftersom Vera-Eleonoras skatt aldrig återfunnits har det nu i snart 200 år pratats om var den kan ha tagit vägen. Äntligen verkar det finnas en möjlighet att ta reda på det och många piratkaptener söker sig nu till Rýrom inkom för att försöka bli först med att finna ut detta.

Första gången ryktet om testamentet dök upp sades det att det innehöll märkliga gåtor och mystiska referenser. Besättningen som hade kommit över testamentet kunde inte förstå dess kryptiska formuleringar. De hade inget annat val än att börja fråga runt och så slapp ryktet lös. Ledtrådarna verkar ha pekat i riktning mot Fyllbulltskärr, för snart nog en natt försvann kaptenen för besättningen (full som ett stop) in där med testamentet. Precis som många med samma mål, återvände han aldrig. Något senare dök dock testamentet märkligt nog upp igen, denna gång till allmän beskådan på Rå Spiggens vägg. Där har det sedan dess hängt, öppet för vem som helst att försöka klura ut dessa gåtfulla betydelse och komma närmare Vera-Eleonoras omtalade skattgömma.

Den ökade närvaron av lycksökare bland Rýroms gäster har lett till aningen fler incidenter under året där Pirater och annat pack sovit på olämpliga platser - varde det på grund av fattigdom eller ren snålhet. Det hela har onekligen även fört med sig en ökad aktivitet bland Stigmännen, vars skygga närvaro sällan skådats av ett vaket öga mer än på långt håll. Stigmännen har sällan gjort någon illa, även om vissa menar att de bär en del av skulden kring försvinnandena vid Fyllbulltskärr, men stjäla det drar de sig inte för så länge som offret snarkar ordentligt. Nu var det emellertid så att ett av Mamsell Messners personliga råskinn gjort misstaget att se för djupt i stopet under ett av sina skift och därför somnat med sin källarnyckel fortfarande runt halsen utanför värdshuset. Mamsell hade själv blivit rosenrasande, inte för att nyckeln var av någon större nytta för någon annan eller så, utan mest för grund av den oförsämda respektlösheten det enligt henne själv krävdes för att hennes lönetagare skulle förlägga sina plikter. Den halvbegåvade, men mycket stora mannens otur slutad dock inte där. Märkligt nog stillades Messners humör och hon bjöd honom istället på ett par rundor av sin finaste rom kvällen därpå - oturligt nog slutade det hela med att stollen begav sig på jakt efter salige Ratgards försvunna flöjt och har inte synts till sen dess. Ingen ser mamsell gråta för det, däremot har hon utlovat ett stop öl till vem som än finner den saknade nyckeln.

Många pirater höjer på ögonbrynen denna höst och ler i mjugg över ett oväntat besked som når deras öron. *Piraters förenade samfälligheter för inre samfällighet*, piraters enda världsomspännande samrådsorganisation, kommer sällan till beslut. Men nu har de faktiskt beslutat om en offentlig utfrågning av alla Piratkaptener, i samfällighetens namn och i enlighet med den Kodex som utgör en tyst överenskommelse inom piratsamhället. Denna offentliga utfrågning kommer till stånd på förekommen anledning. Dels har spökbloss infiltrerats och många pirattillhåll röjts. Dels har kodnamn

som används i handeln mellan handelshus och pirater läckt ut. Alltså har piratsamhället infiltrerats. Harald "Ängeln" Bjerke, fällare av linjeskepp, är utsedd att agera inkvisitor i Rýrom. Inkvisitors uppdrag är att säkerställa att alla som utger sig för att vara piratkaptener faktiskt är det. Eftersom utfrågningen är påkallad av Kodex, tillhör det piratkodex att man ska inställa sig när man blir kallad. Vanligtvis ses det faktiskt som en stor ära att bli kallad. Dels beror det på att själva kallelsen kan ses som ett erkännande av att man gjort sig ett namn i piratvärlden. Dels även för att man får möjlighet att prata öppet och högljutt om sig själv och sina bravader, såväl till sjöss som i flaskan. En sådan här utfrågning är ofta mycket *spektakulär* och *underhållande* då de flesta kaptener redan är kända och det blir mer fråga om en komisk formalitet. De flesta piratkaptener tar fasta på detta och gör det verkliga till en komisk formalitet. **(OFF-lajv:** "This is all about the show", tänk lite amerikansk domstol där inget stort egentligen står på spel; Piratkaptener, tag chansen att - med hjälp av er besättning, en sång, en dryckestävling mot inkvisitorn, vad ni vill - presentera er för pirat-offentligheten på ett häftigt sätt. Andra pirater, tag chansen att närvara och lära er om vilka Piratkaptener som finns på platsen.)

Det är bara piratkaptener som kallas till offentlig utfrågning men alla bör bereda sig på att inkvisitorn kan önska ett enskilt samtal för att ställa lite frågor till var och en som vistas i Rýrom. **(OFF-lajv:** här får det gärna mynna ut i lite mer tryckt stämning spelare / inkvisitor emellan.)

I övrigt går pratet i stort mest om att Mandraks Landsmoder har insjuknat. Det stora riket förlorar därav lite kraft i sina aktioner mot pirater. Men de som uppehåller sig i norra Damméro har knappast fått det lättare för det. En liten by utanför vasallstaden Hjartryk i norr har nämligen drabbats av galenskap och satts i karantän. Signe af Hird, som styr i Hjartryk med omnejd, talar om en förbannelse och har gett pirater och rövare skulden för denna påstådda förbannelse. Allt sedan dess har hennes väpnade förband härjat längsmed kusten i en mäktig jakt och utrensning av skumrask-tillhåll. Signes hårda aktion är mycket bekymmersam för alla pirater i norra Damméro och därför en viktig angelägenhet även bland Rýroms pirater. Låg det verkligen någon sanning bakom ryktet om en förbannelse? Och vad skulle det i så fall handla om?

Värt att veta om Rýrom

För att du ska kunna hitta rätt i byn beskrivs här en del utav Rýroms kända profiler och platser. Tag chansen att lära känna såväl platserna som profilerna närmare. Kanske kan de hjälpa dig att finna svaren på dina frågor.

- Rebecka Messner äger värdshuset i Rýrom. Hon är en tvättäkta Méer helt utan skrupler och med stor förkärlek för ljusskygga företag. Messner driver värdshuset i byn men har även kontakten med Fridwalls handelshus och ett rikt kontaktnät bland Damméros politiska ledning.
- Vittra var en matros på *Kalla-Gasten* som efter ett bråk med sin kapten Vera-Eleonora blev kvar på värdshuset när *Kalla-Gasten* gick ut för att möta sitt öde i slaget om Pärlemoöarna. Fast det snart är 200 år sedan Pärlemoöarna föll är det många som kunnat vittna om att de hört Vittras nätta andetag och viskningar där hon sitter som skinn och ben i ett av värdshuset hörn. "Dog? Åh nej, Vittra är inte död, hon bara väntar...". Det sägs att den torkade kroppen på något mystiskt vis har lyckats hålla sig vid liv. Många tror att Tundlabarnen vet mer än vad de berättar om hela den här saken.

- Flink De Fahy är en kvartersmästare av Tundlablod som nu mer verkar som bankir för Fridwalls och som sköter kontakten men de "sjömän" som vill komma till Rýrom för att sälja av sitt "handelsgods".
- I Rýroms opiumhåla brukar byns enda smugglare hålla till - en strövare från Hinside-Lôr vid namn Archibald. Enligt vissa har Archibald gott om pengar, enligt andra handlar de bara om yta. Hans Skátarr, Silverliljan, nyttjas utav såväl Fridwalls som enskilda pirater för att smugla stöldgods in på den öppna marknaden
- Harald "Ängeln" Bjerke är en notorisk piratkapten av Tundlablod som en gång förde enskeppskrig mot Mandrak. Efter att ha stuckit ut ögon på folk för att komma över växelpengar och att ha druckit fienders blod för att vinna styrka, fick Harald lite dåligt rykte ibland pirater. Men efter att hans skepp gick i kvav i en legendarisk batalj mot linjeskepp fick "Ängeln" sin heder återupprättad. Harald Bjerke är just nu stationerad som inkvisitor i Rýrom.
- Herr natt, eller "Korpöga" som han även kallas, är en mystisk enstöring som rör i trakten av Rýrom. Han är ett välkänt namn bland pirater även om få har träffat honom. Få skulle väl göra sig besvär att söka honom om det inte vore för att hans kunskaper och tips om bytesrutter är såpass beryktade och hett eftertraktade. Korpöga är inte lätt att finna dock, blott en sak är säker - varde det månens, facklors, solens eller lanternors sken - ingen har någonsin mött Herr natt på en upplyst plats.

Rykten och Skvaller

Rykten och Skvaller kan bli väldigt viktiga om ni lyckas sila dem efter sanningar. Ibland är de förstås rent nonsens. Men de kan också ge lösningar på intrigtrådar eller leda er till gömda skatter. Så vifta inte bort vad ni hör alltför hastigt. Och tänk på att det bara går att sila ett rykte genom att dela med sig av det till andra. Så sitt inte och tro att ni håller på sanningen eller trumf utan ge er ut prata med andra och se om ni tillsammans kan lägga ihop ett och ett till fyra.

- Det sägs att pigorna och drängarna på världshuset är rädda för Kocken. Varför verkar det finnas olika förklaringar till, men oavsett vilken som är sann så är det nog dåligt om kocken själv får reda på det.
- Rykten gör gällande att Fridwalls bankir, Flink de Fahy, är på jakt efter ett dokument från Dönerska Huset och att han troligen betalar bra för det. Men är det klokt att fråga honom personligen om man inte har nått att komma med, han är ju allt lite tvär den där Flink?
- Det talas om att det bland piraterna i Rýrom gömmer sig en Lôrisk prins i exil. Dennes lösensumma skulle troligen vara skyhög om man vände sig till rätt släktingar men är det förenat med piratheder att kidnappa och sälja en piratbroder?

- Det närmar sig 200års-jubileum för Slaget om Pärlemoöarna där världens pirater led ett svidande nederlag och förlorade sin frihamn. Blott tre år återstår och det gör sig allt oftare påmint, särskilt i svammel på krogen sena dryckestimmar. Hos de som bär på Tundlablod är de gamla sårn, trots åren som gått, vidöppna.
- En blond skarpskytt i bankens tjänst, en Tundladotter, ter sig jäkligt upprörd så snart sjojungfrur kommer på tal. En upprörd skarpskytt är en farlig skarpskytt o därmed kanske samtalet bör undvikas?
- *Rå Becka*, den notoriska Friankarkaptenen som gick till botten med sitt skepp efter att ha blivit instängd i en bukt för snart tre år sedan, går igen! Hon har setts, blöt droppande och kritvit ståendes lutad över sovande besättningsmän på skutor i närheten av Ryróm och i byn självt. Det sägs att hon kommit hemsöka Rýrom och driva folket i galenskap, för att hon hatar byn.

Praktiskt på Lajvet

Utrustning

Tag med för att inreda till boende så att det blir så IN-lajv som möjligt. Det går bra att skärma av delar av boendet och göra detta till OFF-yta men alla hus ska ha en IN-lajv-del där det går att spela, som ni inreder tillsammans med egen utrustning.

Eld

Husen är ej uppvärmda

Det finns allmänna eldar för matlagning

Spritbaserade stormkök är inte tillåtna, gasbaserade stormkök är okej om de används diskret och under stäng uppsikt.

Mat

Serveras på värdshuset och går att förbeställa, i viss mån beställa även på plats. Frukost, lunch, middag samt enklare skänktallrik.

Dryck

Alkoholhaltiga drycker i form av öl, vin och rom finns till försäljning i värdshuset. Även alkoholfria alternativ som vatten, cider m.m.

Vatten

Finns i brunn, tag med eget damejeanne

Hygien

Finns utedass

Latexvapen

Används ej på lajvet.